

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus septimus. In vicissitudine status transformationis, tam descendentis quam ascendentis, modi, sicut mysticus continuo magis ac magis in charitate radicatur; ita etiam distinctiori, ac ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

*In vicissitudine status Transformatio-
nis, tam descendens quam ascendens
modi, sicut mysticus continuo magis ac
magis in charitate radicatur: ita etiam
distinctiori, ac accuratiori ordine in mi-
nutionibus etiam operationibus, se-
se conformiter habere
addiscit.*

ARTICVLVS SEPTIMVS.

A *Pud Deum non est transmutatio,
nec vicissitudinis a obumbratio. ac
si diceret: o pia anima, noli frustra ex-
tollere vanis speciebus, & peregrinis cogi-
tationibus abduci; tanquam in huius
vitæ rota, & instabilissima volubilitate,
interioritatis tuæ, (cum in summo
adepto, etiam quasi in cælo nidum
ruum posuisse videberis) permanen-
tiam sis obtentura. hoc enim ad so-
lum Deum pertinet, apud quem, eo
quod in nunc æterno viuat, non est
transmutatio, nec vicissitudinis obum-
bratio; ita vt aliter hodie, aliter cras
in suis operationibus internis sese gere-
re debeat. nos autem cum in tempo-
rum momentis vitam nostram transi-
gamus, & ad ornatum militantis Eccle-
siæ in diuersos status, exercitia, & ope-
rationes à Deo disponamur; necessa-
riò in dispositionibus, & operationibus
nostris immutationes, & vicissitu-
dines patimur: ita vt etiam inter San-
ctos eius nemo sit immutabilis, dum*

2 Iacob. 1.

peregrinamur à Domino. sicut enim
oritur sol, & occidit, & ad locum suum
reuertitur, ibique nascens gyrat per me-
ridiem, & flectitur ad Aquilonem; lu-
strans vniuersa in circuitu, & in circulos
suos reuertitur. ita quoque postquam
mysticus, per vnum ascensum integre
absolutum, per continuas negationes,
& transcendentias Deum omnibus
supereminenter præstare; innumerabilibus
operationibus, seu verbis mysticis satis
dixerit, & insignem progressum in
charitate fecerit: tum denique per
donum sapientiæ pia anima de nouo
renascens, per magis intimas, & à Deo
vicinas circumuolutiones gyrat; & qualiter
ipse superexcessiuè sit omnia in omnibus;
per descensum vsque ad abyssum
profundissima, & minimas particulas,
seu vestigia suæ sapientiæ, prorsus
amorosis, & Deo dignis familiaritatibus,
experitur.

Iam verò cum maior radicatio in
charitate non ad mensuram à Deo de-
tur, possitque quoad viuimus intensior,
& perfectior in spiritu augeri: hinc vel
maximè ad eiusmodi radicationis di-
uersos actus, intensiones, & quodam-
modo digestionem attendendum erit;
quo ita ad realem cooperationem etiam
celerius, veriùs, purius sese accom-
modare possit. quin imò tota huma-
næ industriæ cooperatio in eo sita est,
vt ad momentaneas dispositiones practicus
se accommodet; vtque tam in
ascendente modo, eiusque infinitis
pro-

propemodum alterationibus sese ordinatè submittat, atque etiam in minutissimis quibusque operationibus sese conformiter habere addiscat. Dono namque sapientiæ incessanter efficitur, vt in operationum internarum ordinata vicissitudine iudicium educat quasi meridiem, & tanquam discretor spirituum plenè, atque perfectè, & protunc proprium statum, operationes, ac dispositiones suas discernat, ordinet, foueat, & ad optimū actus sui in Nunc instanti perducatur; vsque ad amoris, super omnem intellectum, excessum in quantum quidem doni sapientiæ vsus, & vitalis afficientia permiserit.

Cæterum cum non videatur solido fundamento niti, altiores modos, quam per donum sapientiæ ad maiorem radicationem in charitate, & perfectè Deo adhærendi assignare; (illis tamen exceptis qui præstantiori afflatu Spiritus sancti ad eminentiorem sanctorum a Viatorum statum, eo diuiniore perceptiones mentales eleuantur,) hinc etiam vltiori praxi deducendæ subsistimus. cum enim status Transformationis modi tam ascendenti, quam descendenti per donum sapientiæ ordinata vicissitudine sufficiat in hac vita; non tantum ad maiorem radicationem in charitate, ac perfectiores mysticas, Deoque semper viciniore operationes; sed etiam ex abundantiori superiorum virium in inferiores influxu; longè securiùs videtur, in ipsa reali fruitione,

& cum Deo vitali supræma vnione, illa experiri, quæ nec oculus vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascenderunt, quam exoticis loquutionibus à sanctorum Patrum, ac non tantum in sacra Doctrina versatorum, sed simul etiam in arcaniori mystica exercitatione præstantium virorum scriptis deuiare. præsertim cū spiritualis homo deinceps per se (licet alioquin illiteratus sit) facile discernere, & longè purius quam scribi possit, omnia, etiam profunda Dei scrutari, & amoris præstantia possidere valeat.

His non obstantibus, si quispiam omninò asserendum censeat, aut quod magis ad rem fecerit; euidenter sanctorum Patrum, & præstantiorum mysticorum scriptis non aduersando demonstrauerit; supra dona intellectus, & sapientiæ, dari in mystico amore perfectissimo modos eminentiores: talis simul non obliuiscatur, nos similes etiam præstantiores modos supra b admisisse; videlicet per species infusas, præuias voluntatis commotiones, aut similes: sed tantum in actu transeunte, non autem immanente habitualiter, pro vt hic fit per donum sapientiæ. ita vt ordinariè in practico exercitio Transformationis, in instanti supernaturalis amoris fruitionem incipere, perficere, ac continuare valeat, intensiùs, vel remissiùs licet, pro vt ordo perfectus spiritualis permiserit. verum si istiusmodi quispiam institerit, etiam frequenter in

M m

acti-

a inf. decif. 9. b & paraph. 9. & infra decif. 5. & 6.

actibus transeuntibus, per species infusas, voluntatis prævias commotiones, aut similibus præstantioribus modis nonnullos in Deo altius sublimari: is pariter cogitet, nos tales ad Deo viciniorem statum; scilicet sanctorum Viatorum referre: in statu Transformationis autem de illis sublimioribus modis agere, qui habitualiter, & ordinariè per donum supernaturalis sapientiæ; extraordinariè autem per species infusas, prævias voluntatis commotiones, aut sublimioribus quibusdam modis,

mysticum in consortio diuinæ naturæ, & maiori charitate continuè profundius radicant. iam verò cum de praxi modi supernaturaliter operandi sufficienter dictum sit; ad ea quæ status sanctorum a Viatorum sunt, lectorem altiora petentem, remittimus: sicut etiam ad omnia alia, quæ in Theoria huius secundæ Partis continentur; quam hic consequenter, (præsertim ad satisfactionem mysto-scholasticorum, & diuino animo præstantium) apponimus.

a infra Decif. 9.

SECUNDÆ PARTIS
P R A X I S
F I N I S.

